

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/300/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 811322223
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:811322223.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8 proti žalovanému: H. D., bytom H. H., E. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, o zaplatenie sumy 1 761,74 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 28. 07. 2014, č. k. 20C/134/2013-82 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a vedľajšiemu účastníkovi sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 427,21 Eur spolu s 9 % úrokom z omeškania od 05. 01. 2011 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 165,55 Eur.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 2 O. s. p.. Úspech žalobcu v spore dosiahol 24,25 % a úspech žalovaného predstavoval 75,75 %. Žalovanému tak vznikol nárok na náhradu 51,50 % ním vynaložených trov. Tieto trovy si ale žalovaný neuplatnil, a preto náhrada trov žalovanému priznaná nebola.

Náhradu trov konania si uplatnil vedľajší účastník v celkovej výške 321,46 Eur za tri úkony právnej služby. Po zohľadnení pomeru úspechu a neúspechu jednotlivých účastníkov v spore vedľajšiemu účastníkovi vznikol nárok na náhradu 51,50 % ním vynaložených trov, čo predstavuje sumu 165,55 Eur. Na jej zaplatenie bol zaviazaný v prevažnej miere neúspešný žalobca.

Proti tomuto rozhodnutiu, a to konkrétne proti výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozhodnutie zmeniť tak, aby vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov priznaná nebola. Ako dôvod uviedol, že z povahy inštitútu vedľajšieho účastníctva plynie, že jeho účelom je pomoc niektorému z účastníkov sporového konania. Vedľajší účastník je združením podľa ust. § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Toto združenie môže na základe plnomocenstva zastupovať spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi o uplatňovaní jeho práv, vrátane náhrady ujmy spôsobenej porušením práv spotrebiteľa. Podmienkou, ktorá sa vyžaduje pre zápis združenia je okrem iného aj jeho aktívne pôsobenie v oblasti ochrany spotrebiteľov po dobu najmenej dvoch rokov. Účelom združenia na ochranu spotrebiteľa je vo všeobecnosti aktívna ochrana spotrebiteľov v tzv. spotrebiteľských súdnych sporoch. Združenie musí

byť spôsobilé poskytovať kvalifikovanú právnu ochranu a pomoc spotrebiteľovi bez toho, aby muselo byť zastúpené advokátom. Súd navyše s poukazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom v čase vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, mal povinnosť prihliadať na premlčanie nároku dodávateľa zo spotrebiteľskej zmluvy ex offo, pričom pre rozhodovanie rozsudkom je pre súd rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia. Vedľajší účastník tak svojím konaním nijako neprispel k čiastočnému zamietnutiu žaloby a z tohto dôvodu sa nedá hovoriť o účelne uplatnených trovách konania vedľajším účastníkom.

Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 212 O.s.p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Pri rozhodovaní o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

Novelou Občianskeho súdneho poriadku vykonanou zákonom č. 384/2008 Z. z. bola s účinnosťou od 15.10.2008 zavedená druhá skupina subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. Nové ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. pri týchto subjektoch nevyžaduje preukazovanie právneho záujmu na výsledku sporu. Je tomu tak preto, lebo cieľom navrhovanej úpravy vychádzajúc z dôvodovej správy bolo rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov, ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu vstupovať do konaní ako vedľajší účastníci. Oprávnenie na vstup do konania vyplýva priamo zo zákona. V prípade sporov spotrebiteľských, preto na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Vo veci sa nedá stotožniť s argumentáciou o nemožnosti priznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi pre rozpor s právnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania, ako aj z dôvodu neúčelnosti týchto trov len preto, lebo vedľajší účastník je inštitúciou zriadenou na ochranu spotrebiteľa.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p. Vstupom do konania mu vznikajú i práva a povinnosti súvisiace s náhradou trov konania upravenou v ustanovení § 142 a nasledujúcich O. s. p. To znamená, že v prípade úspechu v spore mu môže byť priznaná náhrada trov konania a v prípade neúspechu môže byť zase zaviazaný na náhradu trov konania.

V prejednávanej veci v prevažnej miere úspešnejším účastníkom bol žalovaný, a preto pri rozhodovaní o trovách sa muselo vychádzať z ust. § 142 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Rozhodovanie o náhrade trov konania podľa čiastočného úspechu predpokladá, že sa predmet konania dá spravidla vyčíslieť v peniazoch. Aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania je potrebné, aby to bol prevažujúci úspech, t. j., aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o prevažnom úspechu jedného z účastníkov sporu, pričom nesmie ísť o pomerne nepatrnú časť. Úspech účastníka konania, ktorému vznikla povinnosť na náhradu trov sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva. Tento výpočet sa opiera o to, že aj ten účastník konania, ktorý nemal prevažujúci úspech mal v podstate v tej časti, v ktorej uspel nárok na náhradu trov. Čiastočné procesné úspechy sa vzájomne do rovnakej výšky anulujú. Zvyšujúca časť je determinantom pre záver o čiastočnom priznaní nároku na náhradu trov konania. Po porovnaní úspechu a neúspechu toho ktorého účastníka v spore

vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane v prevažnej miere úspešnejšieho žalovaného vznikol nárok na náhradu 51,50 % z celkovo ním vynaložených trov konania.

Keďže súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania vedľajšieho účastníka výšku trov vzniknutých vedľajšiemu účastníkovi správne ustálil odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 219 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p.. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní úspešný vedľajší účastník si náhradu trov tohto štádia konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.